

NEKROLÓG

Obituary

„A múlthatatlan az elmúlásban ismerzik meg igazán”

VÁGÓ MIHÁLY

(1925–2009)

Az elmúlt évben, augusztus 24-én, életének 84. évében eltávozott az élők sorából nemcsak a nyírségi, hanem az egyetemes magyar növénynevelés országosan ismert, megbecsült alakja, a szakág legmagasabb elismerésének birtokosa, a Fleischmann-díjas Vágó Mihály.

A történelem, a sors szülőfalujától távoli országrészbe vezérelte, ahol választott hivatásában példásan megállta helyét. Mint növénynevelő és természetstechnológiai kutatásokban is jártas szakember, tevékeny élete során több növénykultúrában – rozs, lucerna, szöszös bükköny, lóbab, burgonya stb. – végzett magas szintű nevelői munkát, technológiai jellegű kutatásaival párhuzamosan. Munkásságát államilag elismert lucerna-, rozs-, lóbabfajtáinak sora jelzi.

Szülőföldje, a szeretett Dunaszekcső azonban hazahívta. Élete utolsó két évtizedében otthon, az ősi földön gazdálkodott mintaszerűen, s bekapcsolódott szülővárosa kulturális életébe is. Közszeretnek örvendett, köztisztelőként állt.

A gyászoló család mellett sok barátja, tisztelője 2009. szeptember 5-én kísérete megrendülten utolsó útjára.

Vágó Mihály végtisztességén a Magyar Növénynevelők Egyesülete is képviseltette magát.

Amikor Vágó Mihály emlékét szívünkbe zárjuk, tudjuk és átérezzük *„a hol-tak sírja az élők szívében van”* igazságát. Tevékeny élete, ember- és ügyszere-tete, hűsége az anyaföldhöz, követendő példa lehet az eljövendő nemzedékek számára.

Vágó Mihály embersége, szakmai munkássága előtt tisztelgünk azzal a példát adó megállapítással: „*A tehetség visz a csúcsra, de jellem tart ott.*”

Mihály Bátyánk, Isten Veled! Nyugodj békében!

Dr. Oláh István